

بهائی، ہلہیہک پووی داوہ
تیکوشہر خالید

به لئی ، هه له یهک پرووی داوه
تیکۆشهه خالیید

به رگ: سه یوان سه عیدیان

قه باره ی کتیب: ۲۱*۱۴

چاپ: یه که م- ۲۰۱۳

چاپخانه: رۆژ هه لات

بلاوکار: یه کیتی نووسه رانی کورد/ لقی هه ولیر

به لڼ ، هه لڼه يه کړووی داوه
تيکو شہر خاليد

چاپي يه که م - ۲۰۱۳

کورتہ چیروک

مەيتبەر

يەكەم ئىۋارەى بوو، رووبەرووى تەرمىكى وا ترسناك بېتتەو، ئەو تەرمە لەلايەن كۆمەلىك گەنجەو دۆزرا بوو، لەناو تەلىسىكى قاوېيدا. تەرمەكە پياۋىكى رەشتالەى لاوازبوو، لەناوقەدا كىرەبوۋيان بە دوولەتەو دياربوو، بە تەور بېردىرا بوو. گەنجەكان لە پىش ئازاندا، ئەو دىان گوتبوو، كە نازانن لە كۆى دۆزىويانەتەو و تەنانەت كاتەكەيشيان نەدەزانى، ئەفسەرەكە، لە كۆتايى و وەلامى لىكۆلنەو كەدا، گوتبووى، ئەوان لە ترسدا بېريان چووتەو، كە ئەو دىش گەورەترىن ئاستەنگ لە بەردەم بەدوادا چوونەكەيان دەبىت، ھەموو ھەولەكان بىمايە دەكەنەو؛ ترس لە ھەرشىتىك لە دىيادا، واتە كوشتنى دىوى دوو مى خۆت. مەيتبەر، پياۋىكى لاوازى چاۋكەسك بوو، لە شەودا مرقۇ نەدەو پىرا تى پىروانىت، ئەوى دىتباى تووشى مۆتەكە دەبوو. چاۋەكانى ەك پشيلە

دەبریسکانه‌وه، عاده‌ته‌کانی ژیانی سەرسورپه‌یتنەربوون، هەموو تەمەنی، تەرخانی گواستنه‌وه‌ی تەرمی مردووان بوو بەرەو گۆرستان. لە راستیدا ئەو خۆی بۆی دەگێڕامە‌وه، کە لە‌وه‌تە‌ی هەیه، تەرمینکی لەم شێ‌وه‌یه‌ی نە‌بینی‌وه؛ بە‌شیک‌ی ر‌یخۆ‌لە‌کانی لە‌ه‌تینکی جە‌سته‌یدا و بە‌شە‌که‌ی دی لە‌ لاکە‌ی دیکە‌یدا بوو. ه‌یندە‌ خوینی لە‌بەر چۆ‌رابوو‌وه، کە تە‌واو پە‌راسوو‌ه‌کانی دیار‌بوون، هە‌رچە‌ند پ‌یستە‌که‌ی لە‌لایە‌که‌وه تا لای مە‌مکی هە‌لد‌رابوو، چاویکی هە‌لتوقیو و چاوه‌که‌ی دی تە‌قی بوو، ئە‌و زۆ‌رجاران بۆی دە‌گێ‌ڕامە‌وه و دە‌گوت: لە‌ حە‌یات‌ما یە‌ک جار تە‌رمی تە‌رسناکم دیتوو، ئە‌ویش تە‌رمی ئا‌فرە‌تیک بوو، کە بە‌ ک‌یردی قە‌سابی م‌یشکیان ق‌ل‌یشاندبوو، واتە‌ لایە‌کی سە‌ری پ‌ی‌وه نە‌بوو، تا ئ‌یستایش نە‌زان‌دراوه، ک‌ی و بۆ‌چی وای ل‌یک‌ردوو؟

وە‌لی ئە‌م تە‌رمە‌ دوو لە‌تە‌ی دوا‌یی، ئە‌و پ‌یاو‌ه ر‌ه‌شتا‌لە‌ لاوازه، وای لە‌ مە‌یت‌بەر کرد، کە واز لە‌ کارە‌که‌ی بە‌ی‌نیت و بە‌دوای ب‌کوژی ئە‌و تە‌رمە‌دا ب‌گە‌ر‌یت. لە‌ کاتیک‌دا مە‌یت‌بە‌ری کار‌یکی بژ‌یوی و ئ‌ینسانی بوو. مە‌یت‌بەر، ئە‌و ب‌ریارە‌ی لە‌پاش‌ئە‌وه‌دا، کە بە‌دە‌ستی خۆی تە‌رمە‌که‌ی ناشت و دوو شە‌و لە‌سەر یە‌ک تە‌رمە‌که‌ هاتە‌ خە‌ونی و خە‌وی ل‌ی دەر‌پاند، هە‌تا وای ل‌ی‌هات، بە‌ پە‌له‌ تە‌رمە‌که‌ی دەر‌ه‌ینایە‌وه و خ‌ستی‌یه‌ س‌ندوو‌قیکی ئاس‌نە‌وه و ب‌ریاری ئە‌وه‌ی دا، بۆ ب‌کوژی ئە‌و تە‌رمە‌ ب‌گە‌ر‌یت، کە تە‌واو ب‌یرو‌هۆ‌شی دا‌گیر‌کردبوو. لە‌ راستیدا م‌ن و مە‌یت‌بەر زۆ‌ر هاو‌ر‌پ‌ی یە‌ک‌دی بووین، حە‌زم نە‌دە‌کرد ر‌ی ل‌ی ب‌گرم و نە‌ه‌یلم بە‌دوای ب‌کوژ‌دا ب‌گە‌ر‌یت. ه‌یچم پ‌ی نە‌گوت. خۆ‌شم‌دە‌ویست لە‌بەر‌ئە‌وه‌ی زۆ‌ر بە‌ بە‌خ‌ش‌ندە‌یی تە‌رمی

باوکمی ناشت و هاوکاری کردم، به لام دوی ئه و دی وازی له مه یتهبری هینا، ئیدی نه مبینیه وه.

ئیسنا من هر لیره م، له م ولاته، دلنیام ئه ویش لیره وه و له گه ران په شیمان نییه، به لام هه موو خوزگه م ئه وه وه، ئیسنا ئه م چیرۆکه بخوینیه وه، چونکه من هه والی کوشتنی تهرمه که به دروستی ده زانم و وا لیره دا ده یخه مه روو.

پیاویکی ره شتاله ی لاواز و چاوه رش، خه لکی شاریکی دی، له یه که له باخه کانی شار دا، عاشقی کچیکی پاکیزه ده بیته، به لام کچه مه عشووقی خو ی هه وه، ناشتوانیت ده ستبهرداری ئه و عیشقه ی بیته، ئه م هر وازی لی ناهیت، تا له خشته ی ده بات و کچه له مه عشووقه که ی ده کات. مه عشووقی یه که می خانمه که، تووشی حاله تیکی دهروونی دیت و دوی یانزه مانگ جیا بونه وه ی له گه ل خانمه که، روژیکی سارد، کاتیک پیاوه ره شتاله که، له شاره که ی خو ی ده گه ریته وه و ده یه ویت بو

جاریکی دی چاوی به خانمه که ی بکه ویته وه، بو سه ی بو داده نیته وه و له گه ل دوو براده ری شاعیری خویدا، زور ناشاعیرانه ده یکوژن، مه عشووقی یه که م به ته ور ده یکات به دوو که رته وه، دوو هاوری که یه شی یه کیان به قه له م چاویکی ده ته قینیت، پیشتر ئه وی دیکه یان هینده به حه ماسه وه قورگی ده گریته، تا چاوه که ی دی هه لده توقیت، دواچار له تووره که یه کی قاوه بی ده ئالین و له نیوان ری ئه و دوو شاره دا فری ده دن، که خانمه که و ئه و پیاوه ی به یه که وه به ستووه ته وه. ده شبیت ئه وه بلیم، بکوژه که شاعیریکی ترسناک و سامناکه، له وه ته ی هه یه خه لکی یه که وشه و ته نیا

یهک شیعیان لى بیستووه، که سۆزى تىدا بهرجهسته بووبیت، ئەویش باسکردن و شیعیک بووه، بۆ گۆلى سوور.

گۆلى سوور؛ خانمى خاوهن دوو مهعشوق دهکات.

ئىستا منى گىرره وهى ئەم چىرۆکه، به دواى مه يتبهردا دهگه پريم. دهترسيم ئىدى نه بىبنمه وه، ئاخىر ئەو له پىناو دۆزىنه وهى بکوژىكى بىگوناها دا دهستى له و ئىشهى هه لگرت، که جگه له مه بهستى بژيوى، مه بهستىكى ئىنسانى له پشته وه بوو. تا تهرمى هه ر مرويه ک به ريزه وه به رى بکرىت يان نه نىنى سارد بوونه وهى ته نانه ت مروڤىكى زۆربلى گه رموگوريش په ي پى ببات و پاشگه زى ته نىايى، ژيان نه بىته وه؛ تکا ده که م، هه ر يه کتان زانىارىتان ده رباره ي ئەم مه يتبه ره هه يه، يان شوينى ده زانن، ئەم چىرۆکه ي منى پى ببه خشن، تا ئاگه دارى راستىيه که بىت، ئەم جگه له وهى، من بۆ هه ميشه به دواى مه يتبه ر و به دواى گۆلى سووردا ده گه پريم، ئاخىر من خۆم مه عشوقى يه که مى خانمه که م، گۆلى سوور.

یهک دلۆپ خوینی مه‌ییو

به ئاریۆس پیشکه‌شه...

دهروونی شه‌ونمی، وه‌ک هه‌میشه له‌نیو راره‌وه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو. ئاسمان ته‌لخ و دزیو ده‌هاته پیشچاو. ته‌نانه‌ت وام هه‌ست ده‌کرد، من زۆر به‌ پووچی هاتوومه‌ بوون، گه‌رووم به‌لغی گرتبوو، لام وا نه‌بوو، جگه‌ له‌وه‌ی به‌ گویزان پیستی سه‌رم هه‌لبکه‌نم، کاریکی دی ره‌حه‌تم ده‌کات، هه‌ر کاتیکیش سه‌رنجی کوره‌ چکۆله‌که‌مم ده‌دا، جگه‌ له‌ رشانه‌وه‌ چی دیکه‌ نازانیت، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ ده‌ماری هۆشم ده‌گردرا و لام وا بوو هینده‌ بچووک بوومه‌ته‌وه‌، قالۆنچه‌یه‌کی ره‌شی به‌دبه‌ختی بیچاره‌ پیم ده‌ویزیت. له‌ویوه‌ ده‌ستم پیکرد، ئاریۆسی کورم یازده‌ مانگه‌ هه‌ناسه‌ ده‌کیشیت، ده‌روونیش، که‌ ده‌کاته‌ دایکی ئاریۆس، جگه‌ له‌ هاتنۆچوون کردن و جارجاره‌ له‌ من پوانین

و زۆرىنەى كات فریودانم، چى دىكە نازانىت. ئەو ھەمىشە پىداگرى لەسەر ئەو دەكات، لەسەر لا بېسىكىسىم، كەچى من پىمخۆشە وەكو كەر بچەمىتەوہ و سواری بىم... (سى دىڭر كالبووتەوہ) لە راستىدا ئەم ئەفونە بۆ من بووتە ھەموشت. ھەرچى تۆ ئارەزووى دەكەيت، لە كاتى كىشانىدا دىتە پىش چاوت. مامۇستا پەپوولە... بىرات بىت، ئەگەر يەك جار تاقى بكەيتەوہ، ھەرگىز بەو جۆرە سەرزەنشتم ناكەيت. دايەرەى ئازان، چەند جارىك ھاتونەتە سەرم، بەلام ھىچيان پى نەكراوہ، ئاخىر رەنگە، ناوبانگى گروپى مانگى سپىت بىستىت، ئەو گروپەى زۆر جار بە خوڭخۆرەكان دەناسرىنەوہ. لە ھەموو شارەكانى كوردستان، بىكە و بارگەيان ھەيە. ئەوان بەردەوام پشتگىرى من دەكەن، لەبەرئەوہى بە ھاوسەرەكەى تۆوہ، من خاوەنى چلويەكەمىن قەتلم؛ بۆ ئەوان؛ لە پىناو ھەندى ئەفوندا. مامۇستا پەپوولە... داوات لىدەكەم جارىكى دى نەيەيتە دەرەوہ، چونكە سەردەستەى گروپ، زۆر ئارەزووى گا..ك..سى ھەيە. بە تايبەتى لەگەل تۇدا، جا ئەوہى دەتەوى بزانى مىردەكەت بۆ كوژراوہ، ھەر لەبەر ئەوہى، بۆ تەرمەكەيشى من ناتوانم پىت بلىم، يان ئەوہى ھەر بۆى مەگەرئى، چونكە بەراستى دواى كوشتنى شتىك نەمايەوہ، بە ناوى جەستەوہ. من خۆم جگە لە سەربرىنەكەى ھىچى دىكەيان پى نەسپاردم، بەلام ئاگەم لىنى بوو، كە بە چەقۇ گۆشتەكەيان پارچەپارچە دەكرد. پەنجەيان بە گاز دەپچرى. دەعباكەيان بە ئاگر سوتاندى. ئىستائىش تۆ ھاتوويتە مالەكەمەوہ، دەبىت لە جياتى خوڭنى مىردەكەت، مندالەكەم بۆ خۆت ببەيت، چونكە من پىويستم بەو مندالە نىيە.

ژیانی من ئەوەندە پووچ و بچمانایە، تەنانەت پێویستم بە
خۆیشم نییە.

لەم پۆژانەدا داوای کوشتنی سەرۆکی شارەوانی رانسۆ و
رپاندنی ژنەکه‌یان لێ کردم، ئەو کارەم کرد. تۆ دەزانی؟ ئەوە
من بووم. لەسەر تۆ پێویستە، ئەگەر بیهوده‌بیت گە‌یشتە
ئەو‌هی لە منداڵە‌که‌ت بیزار بوویت؛ بیکوژیت، قونی بە‌ چه‌قۆ
هەلب‌دەر، تە‌عزیمی بدە، تە‌عزیب... تێدە‌گە‌یت! من تا ئێ‌ره‌ لە
ناوه‌راستی بیهوده‌یی و ژیان ژیاندام، ئەو‌هی منی
هێشتوو‌ه‌تە‌وه‌، دەروونی هاوسەر‌مه‌، که‌ وام لێ دە‌کات
بخۆمه‌وه‌، بکوژم، ئاخر بیرم نه‌چیت، دەروونیش وه‌ک هه‌موو
ژنی‌ک، ژنه‌! وه‌ک ده‌بینی من ئیستا لاوازم، تۆ ده‌توانیت وه‌ک
سه‌گ بم‌تۆپینی؛ له‌ راستیدا، من له‌ وه‌ته‌ی هه‌م لاوازم، دنیا‌یش
هه‌ر به‌و جو‌ره‌ ده‌بینم، که‌ ده‌بینم. پۆژگاریکی زۆر، من
خه‌ریکی کو‌کردنه‌وه‌ی نووسینه‌کانی مه‌شوی بووم؛ ئەو پیاوه
زۆر سه‌رنج‌راکیشه‌... لام وایه‌، تە‌نیا من ده‌توانم ئەو پیاوه
مه‌زنه‌ بخوینمه‌وه‌. له‌ لاپه‌ره‌ ۵۰۰ی دیوانه‌که‌شیدا، ناوی من و
دوا‌پۆژی ژیا‌نی من، زۆر به‌ شاراو‌ه‌یی ها‌توو‌ه‌. دل‌نیا نیم، چ
په‌یوه‌ندییه‌ک له‌ نیوان من و مه‌شویدا هه‌یه‌، بۆ ده‌بیت من و
ئەو یه‌ک جو‌ر شیوه‌مردنمان هه‌بیت! هه‌موو پیشبینه‌کانی
ئەو، داوی ناسینی گرووی مانگی سپی، به‌ره‌به‌ره‌ پوون
ده‌بوونه‌وه‌.

داوی ئەو‌هی دل‌و‌پێ‌ک خوینی مه‌ییو، به‌ شووشه‌ی
سه‌عاته‌که‌مه‌وه‌ زۆر سه‌یر قه‌تماخه‌ی دا‌بوو، گیرام و له‌وی
ئەوانم ناسی. (وه‌ک بلێی لی‌ره‌دا ده‌نگی که‌می‌ک نزم کردبیته‌وه‌
و له‌سه‌ر خو‌ ده‌دو‌یت) جا ده‌مه‌و‌یت تۆ‌یش بێ‌یته‌ نیو

گروپه که مانه وه، له پیناو خوینی میژده که ت. له بهرئه وهی من،
له پیناو خوینی خوشکه کانم، به میژده که ی تۆوه، خاوه نی
چلویه که مین قه تلم.

"به راستی ماموستا په پوروله بو بووه بهرد. ئیدی دهستی دایه
جانناکه ی، چه قویه کی چکولانه ی دهرهینا. دهماری ملی به نووکی
چه قوکه ی بری. له و شوینه دا که وت، که من سهیری دهروونی
هاوسهرم ده کرد، دهمروانییه ئاریوس، که زور له سه رخو
دهرشایه وه..."

لام وا بیت هیچی دی نه نووسم باشتره، چونکه ئه وهنده به سه،
که به یانم کرد.

"ئمه دهقی یهک له و دوو نامه سهیره بوو، که له باوکه وه
بۆم به جیماوه. هه تا ئیستایش تیناگه م، بۆچی پووداوگه لی له و
جۆره ی ژیا نی نووسیوه ته وه و پیشکه شی منی کردووه،
ئه وه ی لای منیش پیس جیتی سه رسورمانه؛ ئیستا و زیاتر له
مندالیم دهرشیمه وه"

باخی پیروژ

ههتاوهکو دوینی شهویش ئهوان بۆ بکوژی باخهوانهکهی باخی پیروژ دهگهپان، بهلام بی سوود بوو. ئهوانه نزیکهی سالیک بهسهه ئه و رووداوهدا تیدهپهپیت، تهناهت نازاندريت باخهوانی باخی پیروژ به چی کوژراوه. هینده نهبيت، پیستهکهیان به جیا له یهک له ئاودهستهکانی ئه و باخه گهورهیهدا بینوهتهوه. چاو و لووت و گوئیان بریوه و له تورهکهیهکدا، له مالیکی نزیک باخهکهوه دۆزراوتهوه. لاشهکهیشی له ناوهندی باخهکهدا. باخی پیروژ یهک له پاکترین، گهورهترین و سامناکترین شوین بوو. تهناهت ئهوانهی باوهریان به دیوودرنج و نییه؛ باوهریان وابوو دهگونجیت، لهوئ شتی لهو جوړه ههبيت. باخهکه له دارستانیکی چری خهیالی دهچوو، لهبهرئهوه ناوی لیندراوو پیروژ، چونکه بۆ کهس نهبوو بچیته ئهودیو باخهکهوه و هه له دیرزهمانهوه به شوینیکی پیروزیان زانیوه. بروایان وا

بووه، مرۆف بچیتە ئەو باخەوہ پیسی دەکات، پیروزیی دەست دەدات، بۆیە تەنیا باخەوانیکی پیر و نائاسایی لەو باخەدا دەژیا. ئەو سالانیک بوو لەم نیمچە دارستانەدا ژینی دەگوزەراند، هیچ لە رەفتارەکانی لە هیی مرۆ نە دەچوون، قسە کردنی لە گەل بالندە و درەختەکان و تەنانەت خۆبەتالکردنە وەیشی پیویست نەبوو، چونکە خواردنی نەبوو. هەندیک هۆکاری کوشتنەکیان بە ئەفسانە کردووه، بۆ ئەوێ دەگەریننەو، کە رابردوو، ئەم مەیتبەر بووه و رەنگ و خووی مردووی گرتووه و شەوانە پیاسەیی لاوانی تیکداوه و لە گەل مردووەکان کۆبوونەوێ کردووه. هەندیکی دی لە خەلکی رایان وا بوو، کە باخەوان، بەر دەوام نە یههشتووہ کەس بچیتە نیو باخەکەوہ. لایان وایە، کوشتنی ئەویان بە رێ خۆشکەر داناو، بۆ چوونە نیو ئەو باخەوہ. ئەمە یەک لە هەوالە بلاوہکان، لە سەر کوشتنی باخەوان بوو، چونکە دواى ئەو بە ئاسانی دەچوویتە باخی پیروزهوہ و دەشتتوانی بە ئەنقەست لقی درەختەکان بشکینیت و میزیش بە درەختە پیرەکاندا بکەیت. تەنانەت تەرمی شیویندرای باخەوان، لە ناوہ راستی باخدا دۆزرایەوہ. هیندەى نەبرد شار پرپوو لە کوشتن و برین. وای لێ هات، برا بە خوینی سەری براکەى تینوو بوو. ئەوێ دەتبینی چەقۆیەکی بە دەستەوہ بوو، خەریکی سەربرینی ئەوێ دی بوو؛ بێ ترس و دوودلی، یان سل کردنەوہ، دایکیک بە گوێزانی بەری خوێ، سەری مندالەکەى دەکرد بە دوولەتەوہ. باوکیک بە گان، گوێی ژنەکەى لێ دەکردەوہ و لە هەمانکاتدا نینۆکەکانی لە گەردنی ئالاندبوو، چاوہ پروانی خنکاندنی دەکرد. کورپکی چوارشانە، لە سوچی کۆلانیکى تەنگ و نیمچەتاریکدا

سەرى دوو كىژۆلەي رووتوقوتى لەنيو تەشتىك ئاودا نابوو،
 ھاوارى دەكرد: ئاي خوايه، چەندىك بە خنكاندنتان خۆشچالم!
 دەنگى زرىكه و نالەنال تەواوى شارى گرتبوو، خوین
 شتىكى ئاسايى بوو، تەنانت بە دىوارى مالەكانەو، خوینی
 مەيىو قەتماخەي بەستبوو. شار بۆنى ساردى لى دەھات،
 كەس بىرى لەو نەدەكردەو، بۆ شارەكەيان لە پر گۆردرا و
 بوو بە مەيتخانە، ئەوان تەنيا بىريان لەو نەدەكردەو، چۆن
 يەكدى بكوژن و خوینی زياتر ببينن، پىرەژنىكى بە تەمەن، لە
 خۆشى ئەوئى تەوانىوئەتى دوو كورەزاكەي سەر بېرىت، لە
 ناوەرەستى شەقامىكدا خۆي رووت كوردبوو، بە شىشى
 داخ، ھەردوو مەمكە سىسەكانى كون كوردبوو. پىش ئەوئى
 بکەوئىت، كورپى پىرەژنەكە، بە كىردى قەسابى، سەرى داكى
 كوردبوو بە دوولەتەو و مېشكى وەك فوارە تەقىبوو. خوین
 پېژابوو بەملاوئەولایدا. ھېشتا لەسەر چۆك بوو، يانى
 نەكەوتووئەتە سەر زەوى، كورەيش چەقۆكەي لە سەرى خۆيدا
 ون كوردبوو، كەوتبوو بە زەويدا. سى ھەفتە بەسەر ئەم
 كوشتن و بېرىنەدا تىپەرى و خەلكى بە گورتر بەرەو پىرى ئەم
 كارە دەھاتن. تەنانت باخى پىرۆز، بوو بىكەي سەرەكى
 پىاو كوشتن، تەرمى مردووكان زۆرىنەيان بۆگەنى كرد،
 ئەوانەي مابوونەو، بەردەوام دەرشانەو. خوین و رشانەو،
 بۆنسارد و بۆنى رشانەو تىكەلاوى يەكدى بووبوون.
 كوشتنىكى نوئ ھاتە كايەو؛ بە دووكەس، كەسىكىان دەگرت
 و دەميان پر دەكرد لە رشانەو و نەياندەھىشت فرپى بداتەو،
 تا دەخكا. لە جىي ھەر شتىكى دى، لەنيو كووچەو كۆلانەكاندا،
 جگە لە خوین، كەللەي سەر و تەور و چەقۆت دەبىنى. خەلكى

زۆر كەم مابوونەو، ئەوانىش خەرىك بوو بەرەو لەناچوون دەچوون. ئىدى شتىك نەمابوو بىزى لى بكنەو. پشانەو، ئاسايى ترين شت بوو، لە كاتى ناخواردندا، تەنانت پىسايى و مېزكردن ھەر لەو شوئىنەى لىي رادەكشان و دەحەوانەو، مايەى شانازى بوو. دانىشتووان ژمارەيان لە دووسەد كەس تىنەدەپەرى، ھەركەسىكىش لە ولاتىكى دىكەو ھاتبا، دەبوو دەستى يان قاچى بېرنەو.

ئىوارەيەكيان لەگەل بارىنى بارانىكد؛ لىزمە، ھەموو شارى شووشتەو و ھەر لەو ئىوارەيەدا زۆر كتوپر پياويكى نوورانى و نائاسايى دەرکەوت؛ من خۆم چومە لای پىم گوت: وەك دەبىن ئىستايىش ئاسەوارى خوئىن و كوشتار بە روونى ديارە. راستىيەكەى ئىمە ھىوايەكمان بە تويە. دلئايىن دەتوانىت ئەم شارە بگەپنىتەو دەخى جارن. پەنگە خۆت باخەوانى باخى پىرۆزت نەبىنىت، بەلام بروانە، ھەر زۆر زوو دەتوانىت، ئەو و بوونى ئەو لە بىروخەيالى ئىمەدا بسرىتەو.

كابراى نوورانى و تازە دەرکەوتوو، نەيدەتوانى قسەبكات، بەلام دەيتوانى بە تىشك و نىگاي چاوى، ھەموومان تىبگەيەنىت، كە چى دەلىت و داواى چى دەكات. بەرەبەرە خەلكى تىگەيشتن، كە دەبىت بۇ مانەو ھى خوئىن، بۇ بەردەوام بوونى ژيان، پىرۆزى نەشكىنن. رىز لە ھەموو ئەو موقەدەساتانە بگرن، بى جىاوازى، جا سروسىتى و خوئى لە دونيادا بىت، يان مرو خوى درووستى بكات.

وهك گوتم، هه تا دوینئ شهویش، ئیمه بۆ بکوژی باخهوانه که دهگه پاین، به لام هه دوینئ شهو پیاوه نورانییه که، هه مووانی کۆکرده وه و به چاو تیی گه یاندن، که پتویست به گه پان ناکات، ئه وه بکوژی باخهوانه که یه، که نازانیت شته کان به پیروزی بهیلتیه وه. پیاوه نورانییه که زۆر له سه رخۆ ههنگاوی نا و چووه باخی پیروزه وه و ده رکه که ی له سه رخۆ داخست.

به مجوره پیروزی بۆ باخه که گه رانده وه و دواچار پۆحی به پیروز راگرتنی هه موو ماده کانی ژیا نی کرد به به ری هه موو ئه وانه ی مابونه وه، که سیش نه یده زانی، که یوسفی گولی سوور، ئیستا باخه وانی باخی پیروزه.

چاوه سه‌وزه‌کانی پشیلہ

سلاو!

من مروٲیکی سادہم، ئہم نامہ‌یہم گہ‌یشتوہ‌تہ دستتان، پشیلہ
چاوسہ‌وزہ‌کہم بہ‌جییٰ ہیشتم. تکا دہکہم، کہ دینہ سہر تہرمی
من، لیکولینہ‌وہ مہ‌کہن. تہ‌نیا بہ‌دوای ئہو پشیلہ‌یہ‌دا بگہ‌رین، کہ
قردیلہ‌یہ‌کی پمہ‌ییم لہ کلکی بہ‌ستوہ، تہ‌نیا ئہو بکوژی منہ.
بفہرموون! سہرہاتی خوٲم لہ‌گہ‌ل پشیلہ‌کاندا، پیش چہ‌ند
خولہ‌کی مردنم بہ‌یان دہکہم.

گویم لہ گورانیبہ‌کی بیانی راگرتوہ. مندالیک، کہ نازانم ناوی
چیہ، لہ تہ‌نیشتمدا کزول دانیشتوہ، ہہوری رہش، ئاسمانی
منی داگیرکردوہ، دلٲم ئہ‌وہ‌ندہ توند بوہ، کہ ئیدی نازانم
ہہ‌نگاوی چہ‌ند خولہ‌کی دواتم بہ‌رہو کوئ دہبیت. ئہم ماوہ‌یہ
بریارہ‌کانم بہ ویستی من نین، ہاورپیکانیشم درکیان بہ‌مہ
کردوہ.

پشیلەیهک، که نازانم چۆن هاتووته ئەم گەرەکهوه، تەنانەت خەویشی لێ حەرەم کردووم، شەوانە تا درەنگ لە کۆلان، لەسەربان، لە حەوشەى مالهەمدا دەمیاوینت. دەنگی ئەو زۆر کات لە گریانى منداڵ دەچیت، زۆر جاریش وا دەزانى دەیهویت لەگەل گەردووندا بجهنگیت.

ئەو پشیلەیه ژيانى منى تال کردوو. زۆرى بىر لى دەکهمهوه، هەموو هەولەکانى من بۆ کوشتنى ئەو تا ئیستا بى ئەنجام ماونەتەوه، زۆر جاریش دەرفەتم بۆ هەلکەوتوو، لە ناوى بەرم، بەلام دەستم نەچوو تە خویننیهوه. رۆژیک منداڵانى گەرەک، بە نیازی کوشتنى، وەدووی کەوتبوون، بەلام من لى نەگەرەم، هینامەوه بۆ مالهەو، هەموو گیانى خەلتانى خوین بووبوو، چاویکیانى خوینی رەشى لى دەچۆرا، دەم ولوتیشى خویننیکى کال و لىنج و چەند مێشولەیهکی گیزهگیزکەرى پنیوه ئالابوون. زۆر بە سەیری هەناسەى دەدا، دەمگوت هەر ئیستا نا ئیستا گیانى دەردەچیت، زۆر لە خەمیدا بووم، دەمم لە دەمى نا، بە مەبەستى هەناسەپیدانى، بەلام بى ئەنجام بوو. پشیلە چاوسەوزەکەم گیانى دەرچوو. ئەمە وای لى کردم، ئیدی ئەستەم بىتەتوانم دنیا بە رۆوناکی ببینم، لام وابوو ژيان بۆ من بریتىیه لە تاریکی. ئاخەر کام لە ئیمە، کە چاوهکانى دادەخات، دنیا بە رۆوناکی دەبینت! کەواتە دنیا لە ناخى ئیمەدا تاریکە و بۆ ئەمەیش پاساویکمان نییه. هەر چۆنیک بوو، بۆ ئەوهى مردنى پشیلەچاوسەوزەکە لەبىر خۆم ببهمهوه، دەستم دایە بەخێوکردنى پشیلە.

زۆر سەیر کەوتمە نىو دنیاى پشیلەکانەوه، وام لى هاتبوو ئیواران لەگەلیاندا گوشتى کالم دەخوارد، زۆر بى مەبەست

دهمميواند، له هه موو ئاوازيكي مياواندندا شارهزا بووم،
 ماوهيهكي زور ئهوانى له دهوروبهري من بوون، به شيتيان له
 قهلهم دهدام. عهشقى من بو پشيلهكان تا دههات پتر دهبوو.
 سهرهنجام ئهوهى وينام نهكردبوو روويدا، روژيكي ساردى
 زستان، به فر تا ئهژنو باريبوو، گيلاسخان، كه له گهال گورگيكا
 ژيانى به سههه دهبرد، به خوئى و به چكه گورگه كهى و سئى
 پياوى به شانوشه و كه ته وه، كه زياتر له سئى ديو دهچوون،
 خوئيان به ماله كه مدا كرد. له و ساته دا من خهريكي
 به چكه پشيله يه ك بووم، شيرم پئى دها. گيلاس خان به دهنكيكي
 گر، به رز، كه له لوورهى به چكه گورگه كهى دهچوو، گوتى:
 (هينئىيى كه شه، هه ر ئىستا پشيلهكانت رهوانهى جهه ندهم
 ده كه م.)

ئه مهى گوت و قاقايه كي پيرانهى له گوئيدا دهنكي دايه وه.
 به چكه پشيله كه م توند له ئاميز گرت و نوزه يه كم كرد. ته نانه ت
 زمانى ئه وه يشم نه بوو، كه بپرسم چى روويدا وه، هه رچه نده
 دهنكيك له گوئيدا دهن رنگايه وه و ده يگوت: به لئى، هه له يه ك
 رووى داوه. گيلاس خان به بئى گويدانه فرميسكه كانى من، په تى
 مى به چكه گورگه كهى لئى كرده وه، په نجهى ئاراسته يى بو من
 راكيتشا و له گهال نه ريه كي درندانه دا، هه تا هئزى هه بوو، له
 پشته مى به چكه گورگه كهى سره واند.

به چكه گورگه كه شالاوى بو هينام، پشيله كه م له ئاميزدا بوو، كه
 شه قيكم له لموزى ئه و به چكه قه حبه يه سره واند و رامكرد. ده
 ههنگاوم نه نا، كه ئه و كورپى قه حبه يه، قه پيكي له قاچى چه پم
 گرت و به زهويدا كه وتم، ئا له و كاته دا پشيله كه م له دست
 كه وته خواره وه، فيچقه ي خوئنى قاچى چه پم به رى چاوه كانمى

تاریک داھینا. ئەوەندەم ئاگا لی بوو، کە گورکەکە پەلاماری سەری پشیلەکەى دا، تا گیانی دەرنەچوو وازی لیى نەھینا. سى پیاوھەکە، کە زیاتر لە سى دىو دەچوون، منیان دەستدایە و نازانم دواى چەند کاتژمىر بوو، بە ئاگا ھاتمەوہ و لەنىو مالاھەکەى گىلاسخاندا خۆم بینىیەوہ. ئەو گىلاسه سۆزانىیەى تا دوینیى من وەک جوانترین ئافرەتى سەرزەمین تىم دەروانى، ئىدى ئەو، ئەو ژنە نەبوو، کە لە ئەندىشەکانى مندا دەسووراپیەوہ. سى رۆژان بى ئەوہى گىلاسه سۆزانى دایک سۆزانى بینم لە مالاھەکیدامەوہ. دواى ئەوہى ئازادى کردم، چوومەوہ بو مالاھەوہ. بەلام ئىدى من چۆن ژيانىکم دەبیت، قاچى چەپم، کە ھەرگىز بى ئازار نابیت. لە مالىکدا، کە خالییە لە دەنگى پشیلەکان، ژین دەگوزەرىنم. من، کە لەگەل ھەراوژەناى پشیلەکان کە یفم خۆش بوو، ئەوان خواردنى نیو تەنەکەزبەلەکانیان دەھىناپەوہ و پیکەوہ دەمانخوارد، من ئەوانم ھەرگىز نەبینىیەوہ، ژيانىش ئەو واتایەى نەمابوو، کە لەگەل پشیلەکاندا ژيان دەست پى بکەمەوہ. ئەو پشیلانەى ھەندىکیانم خۆشدەویستن و بەزەبىشم بە ھەندىکی دیکەیاندا دەھاتەوہ. ماوہى سالىکم بە ئازارى قاچى چەپم و بەبى بوونى پشیلەکان بەرپى کرد. ئىستا سالىک و ھوت مانگم بەرپى کردووە، کە پشیلەیکەى چاوسەوز بو ھەمىشە بىدارى کردووم. دەمەویت بلیم خۆشەویستى ئەم پشیلەیکە، مردنى ھەموو ئەوانى دیکەى لەبىر بردمەوہ، دەبیت بلیم لەگەل دەرکەوتنى ئەو پشیلە چاوسەوزەدا، بەچکەگورکەکەى گىلاس، بە نەخۆشى تۆپى، گىلاسىش دواى مردنى گورکەکەى، لە گەرماوہکەى خۆیدا خۆى سووتاند.

من ئەم پشیلەيەم ئەوەندە خۆش دەوێت، هیچ چرکەيەکی ژيانم نىيە بىرى لى نەکەمەوہ. دەبىت بلیم خوشويستنى من بۆ ئەو، هیچ پەيوەندىيى بە ژيانى رابردوومەوہ نىيە. گوتىشم، کە ھەرگىز ئارەزووى ئەوہم نەبووہ برۆمەوہ ناو دىيای پشیلەکان، بەلام ئەم پشیلە چاوسەوزە، جياواز لەوانى دىکە منى گەراندەوہ بۆ ژيان، ژيانىک، ھەرچەندە لەبەر چاوى من تارىکە، خودى ناوى ژيان دللم سست دەکات. ئەمە جگە لەوہى بىرى خۆکوشتم لە ھەناسەدانم زياترە، بەلام يەک ھەوليشم نەداوہ، بۆ خۆکوشتن، چونکە لام وايە ھەر مرۆڤىک دەبىت لە خالى سفرى پووچىيى ژيانيدا بىرکردنەوہيەکی لەو چەشنەى ھەبىت و دواى نەخات. من لەگەل ئەم پشیلەيەدا ژيان دەگوزەرىتم، يانى تا ئەم ساتە، ئەو دىنگەى لەسەرپىوہستانى ئەم ئادەمىيەيە، کە خەريکە نامەتان بۆ دەنووسىت، بەلام ھەميشە بىر لەو سى پياوہ دەکەمەوہ، کە زياتر لە سى دىو دەچوون، نەکا ئەم پشیلەيەيشم لە بن دەست دەربىتن، کە تەنيا ئومىدى ژيانى منە.

بۆيە دەبىت تا لەم ژيانەدا بم، لە ژوورى پىنجەمى خانووە تارىکەکەمدا لەگەل ئەم پشیلەيەدا رۆژەکان تىپەر بکەم. ئەو پشیلەيەى بە چاوەکانيدا ديارن ئارەزووى گەرانى ھەموو جىھان دەکات. چەند سەختە ژيان لەگەل زىندەوہرىکا، کە تانە لە بى جوولەيى قاقى چەپ و خۆزىندانى کردنى مرۆڤىک دەدات و ھەميشە بىر لە دەرەوہى مالەکەت دەکاتەوہ، سەرراى ئەوہى بە کىشى گەردوون تەنانەت ئازارەکانىشيت خۆش بویت. چەند سەيرە عاشقبوون. چەند سەيرە پشیلەيەکت خۆشبوت.

دەمەوئەت بۆ دوايىن جار بىر كەردنە وە كەنم بۆ عەشق تەرخان
بەكەم. دەمەوئەت بلىم چا وە سە و زە كەنى تا رادەى نە خۆشخستەن
عاشقىان كەردووم، كە چا و لە يادە و ە رىيە كەنى دەكەم، لەرز
دامدەگرئەت. لە چەكە ساتى بىر كەردنە وە كەنم، ە رگىز نە مزانىو ە
و ەك مەوئەت كە لە سە ر زە وىم! مەن جگە لە و ەى دەتوانم بەگرئەم،
لە دواساتە كەنى تەمەنمدا، لە پائەكەردنە و ەى خۆشە وىستەم بۆى
هەچى دىكەم بى ناكوتەرئەت.

دوايىن سترپتيز

خۆكۆڭرۈپ فەرماندە سەرياس تەواۋى شارى شلەژاند، بەلام
ھىچ كەس بۇ ئەمە لە كارى رۇژانەى خۇى دوا نەكەوت. ئەو
رۇژە لە ھۆلى شەھىد قازى ئاھەنگى سەما و ميوزىك
پىشكەش دەكرا. ھۆلەكە جمەى دەھات لە پياوان، بە دەگمەن
كىژىكت تىدا دەبىنى. ژاۋەژاۋى ھۆلەكە ئالىي تازەكارى تەواۋ
نىگەران و ترسبار كرىدبوو. دواى پىر بوون؛ پاش كەمىك،
بىدەنگى بالى بەسەر ھۆلەكەدا كىشئا. دوو كەس لە لاي چەپى
دوۋەمىن كورسىيى سىيەم رىزەۋە بە دەم گەنەشامى
خواردنەۋە لە يەكدىان دەپرسى: دەلەين ئالىي فەرماندە
سەرياس ئەمىرۇ خۇى رۋوت دەكاتەۋە!. ...بەلى بەلى من
دەزانم يەك لە سترپتيزە باشەكان دەبىت. كەسى يەكەم بى

ئەو ھى بزانىت سترپتىز چىيە دەست دەكاتەو بە گەنمەشامى خواردن. يەك لە ئامادەبووان بە دەنگىكى ئەشازەو بە ھاورپىكەى دەلىت: دەزانى فەرماندە بى ئومىدبوونى لە دۆزىنەو ھى كورپەكەى بوو ھۆى ئەو ھى خۆى بكوژىت! ... نا نا من بىستم دەيانگوت لە شەرمەزارىدا خۆى كوشتوو، ئەدى ئەو نىيە كچەكەى بوو تە سترپتىز! دواى ئەو ھى رووناكىيەكان دەكوژىنەو، ئاليا دىتە سەر تەختەى شانۆ. دەنگى فىكە و جوانە و خۆشە و چەپلەى ئامادەبووان، دەنگى مېوزىكى پىتەكەى دەشارىتەو. ئاليا دەستىك بەرز دەكاتەو و ھۆلەكە بىدەنگى بۆ دەگەرپىتەو. مېوزىكەنەكە دەھەوئ دەست بە ژەنەن بكات، ئاليا راي دەگرىت. دوو نامە لە گىرفانەكانى دەردەھىتتە و داوا لە ئامادەبووان دەكات گۆبى بۆ بگرن. ئەو بە خوئىندەو ھى نامەيەكى باوكى دەستى پىكرد.

نوسىنەو ھى ئەو رووداوە بۆ من، كە لە ژياندا دىرپىك نەنوسىو، سەخت بوو. دواى ئەو ھى، كە ھەوالى خۆكوشتنىكىمان پىراگەياندر، زۆر بە پەلە ھەك ئەركى بژىوى بۆ لىكۆلىنەو بەرى كەوتىن. ئىمە چوزانىن دەكەوینە دنيايەكەو، كە زۆر جىاوازترە لەم دنيا ئەزەلى و سەخىفە؛ دنياى جن. مالىكى لەقورپى دارووخا، سەيروسەمەرە بوو دنياىبىنمان پىچەوانە بكاتەو. من و ھەر سىزىدە ئازانى^۱

^۱ ئازان: بە ماناى پۇلىس دىت. لىرەدا بە ماناى ئەفسەرى لىكۆلەر بەكارھاتو.

تیشکگر به دوو تیشکدهروهه^۲ به دهوری ماله که دا چهند جاریک به وردی گه راین، هیچمان به دی نه کرد. چووینه ژووره وه. له بهردهم دهرکهی ژووری یه که می ماله که دا لاشه ی شیواوی پیره میزدیکی لاوازان بینی. له لای سنگییه وه شوین چرنوکیکی سهیرمان به دی کرد. من له فیلمه ترسناکه کانیشدا شتی وام نه دیتوو. جوړیک به دریزی په نجه توتته ی من شوین چرنوکه کان قول بوون. دهسته کانی خویتیان تیدا نه مابوون، و به قاچه کانی یه وه جیی گاز دیار بوون و له تنیشتییه وه چهند دنکه حه بییک و شووشه یه کی رهش تیکه لی خوینی له بهر رویشتوو و مهییوی پیره میرد بووبوون. یه که له ناژانه کان، که تازه دهستی به کار کردبوو، دواى ئه وه ی میزی به خویدا کرد، بوورایه وه. یه که له وانی دی رشایه وه. منیش وه که ئه وه ی پارچه ئاسنکی گه وره بکیشن به سه رمدا واقم وړما بوو. نه مده توانی له جیی خوم بچولیم. له و کاته دا، که همومومان تاسابووین و بیده نگییه کی سامناک دای گرتیووین. له ژووری دووهم دهنگیک هاته بهر گویمان، که له هارپه کردنی سه قفه که دهچوو. ئه وه ندهم توانی رووناکیی تیشکدهره که رووبکه مه دهرکهی ژووری دووهم و ئاماژه بکه م به ناژانی پله دوو سوؤفی سه ناریا' تا بزانت چى روویداوه. سوؤفی سه ناریا به ترس و له رزه وه رویشت. گه رایه وه و به ئاماژه ی سه ر پیی گوتم، که سی لی نییه و دواتر گوتی، که کتیین له سه ر

^۲ تیشکدهر: له بری نامیزی رووناکى لایت' به کارم هیتاوه.

پەفەكە كەوتۈنەتە خوارەوہ. ئەو ھاتەوہ لای من. دەرکەى ژوورى دووہم بە تۈندى داخرا بە بى ئەوہى كەسى لى بىت. ھەمووان لە ترساندا رامانكرده دەرەوہ. دواتر تەنيا من و سۆفى سەناريا ماينەوہ و بە ئەسپايى چووينەوہ ژوورەوہ. سەرەتا گويمان لە غەلبەغەلب بوو. ئەو زۆرى گوت، كە برۆينەوہ دەرەوہ؛ لەو گەفتوگۆيەدا بووين، لە ژوورى دووہمەوہ دەنگى گريان و شين وشەپۆر بەرز بووہوہ. سۆفى نزيك بووہوہ. پووناكىي تيشكدەرەكەى خستە سەر كىلۈنى دەرکەكە. كىلۈنكە جولاً. دەرکەكە كرايەوہ. سۆفى بەدەمدا كەوت، وەك ئەوہى ھىزىكى گەرە راي بكىشىت لەبەرچاومدا بۆ ژوورى دووہم پاكىشرا. مانگىك بەسەر ئەو پووداوەدا تىپەرى و ھەموو ئاژانى لىكۆلەر و ئاسايش تەنانەت پىشمەرگەيش لەو ماوہيەدا لە ھەولى پزگاركردى 'سۆفى'دا بووين. ئەوہى بچووايەتە ژوورى دووہم نەدەھاتە دەرەوہ. ھەر چۆنىك بىت بۆ جاريكى دى چوومەوہ ژوورەوہ، ديسان گويم لە دەنگى غەلبەغەلب و دواتر گريان بووہوہ. پارچە كاخەزىك، كە لەسەر بەفرگريكى كۆن داندرابوو سەرنجى پاكىشام. بۆم دەرکەوت، كە وا نامەيەكى پيرەمىزدە. دواى خویندەنەوہ بە تەواوى ھەموو ھۆكارەكانى خۆكوشتنى پيرەمىزد و نھيىنى ئەو مالە سەيرە و بە تايبەت ژوورى دووہم بۆ دەرکەوت. تۈانىشم بە ھۆى ئەو كۆدە نھىنيەى پيرەمىزد نووسىبوى (من گووم.. شانزاليناتالى.. من گووم) لاشەى شيواوى ھاوپىم سۆفى سەناريا و ئەوانى دى بەينمە دەرەوہ و ھەر بە كۆدى نھيىنى (ھووگ يِراھ.. ھووگ يِراھ) یش ئەو جانانە لە خۆم دور بخەمەوہ. بەلام ئەوہى

جیئ سەرسورپمانی منە؛ ھۆکاری شیواندنی لاشەئ پیرەمیردە
و بەردەوام بیر دەکەمەو، بۆچی پیرەمیرد لاشەئ بەو جۆرە
شیویندراوہ و کئ ئەنجامدەری ئەو تاوانەئە!

ھۆلەکە بیدەنگییەکی سامناک دایگرتبوو. ئالیا بیئ ئەوہی سەر
بەرز بکاتەوہ دەستی بە خویندەنەوہی نامەئ دووہم کرد.

"ئەوہی ئەم نامە یە بخوینیتەوہ جن دیتە نیو لەشیەوہ"

لە نیومالەکەئ مندا درەختیکی ناٹاسایی و سیسەمیکی زەرد و
بەفرگریکی کون و نوسەدوچلوچوار کتیب ھەئە و ھیچی دی.
رەنگە بلین ئەم پیرەمیردە رزیوہی لە لیواری قەبەر
گەراوہتەوہ، ورتنە دەکات. بەلام برۆا بکەن ھەرگیز بیرم لەوہ
نەکردووەتەوہ، کە چۆن بیئ ئەوہی بەشی ھەناسەدانیش ھەوا
لەو ژوورەدا ھەبیت، سەرچەفئ سیسەمە زەردەکەم وەک
ئەوہی رەشەبا ھیرشی بۆ ھینا بیت بجولیتەوہ. تا بە
چاوہکانی خۆم نەمبینی کتیبیک لە کتیبەکانم پەرەپەرە وەک
ئەوہی مرقۆتیک ھەلیان بەداتەوہ، ھەلدەدرايەوہ. دواتر چووہوہ
شوینی خۆئ. لە لاتان سەیر نەبیت، خۆیشم پیم وابوو دەردی
پیری وەھای بەسەر ھیناوم. نا خۆزگە پیری بوایە. من ھەرگیز
باوہرم بە جنۆکە و بوونی نەبووہ، بەلام راست دەرچوو
ئەوہی بییری لی بکاتەوہ بۆ دیت. من زۆر لە جنۆکە دەھزرام،
تا وای لی ھات تیکەلی خوین و ئیسکم بوون. سەرھتا تەنیا
دەمتوانی ھەست بکەم، کە یەک لەوان سەرشانەکانم بە

ئەسپايى دەخورىنىت .پەنجەيەكى باريك وەك تاللىك دەزوو گەمە بە پشتم دەكات. كە بىدەنگ دەبم بىرى لى دەكەمەوہ . ئەوانىش ھەمىشە لە چواردەورمن. پىرىى من پىوہندىى بەوہوہ نىيە، رەنگە شارزە سال تا چل سالىش بووبام ھەر بەو چەشنە جنۆكە دەورى بدابام. من ئىستە زمانى جنۆكەكان كەمىك شارەزام. بۆ نمونە ئەگەر بتەوئەت لە خۆتيان نزيك بكەيتەوہ بلى: من گووم.. شانزاليناتالى.. من گووم. ئەگەر ويستی تۆ بە پىچەوانەوہ بىت ئەوا بلى: خنىمانزولى تاناتى.. يان .. ھووگ يرواھ.. ھووگ يرواھ . ..نەلین پىرەمىرد وريئە دەكات. كامتان باوہر ناكات با سىسەدوچلوچوار جار لەسەر يەك وشەى نزيك بوونەوہ بە قولى بخوينى جا ئەوكات خۆى دەبينى. ئەم نامەيەشم لەبەر دوو خال نووسيوہ. يەك: من چەقۆكەم ئامادەيە بۆ ئەوہى بۆ ھەمىشە لەگەل جن بژيم. ئەم نەينىيەيش بە شاراوہى نەمىنىتەوہ. دوو: بۆ ئەوہى ھەموو كەسىك بزانىت، كە ھەموو ئەو جەستانەى رۆژانە بۆ يەك جار بە بەردەماندا دىن و ئىدى نايانىينىنەوہ لە جن زياتر ھىچى دى نين.

ئاليا دواى خويندەنەوہى نامەكە كەوتە سەر چۆك. يەك لە ئامادەبووان فيكەيەكى دريژى تىكەلاوى بىدەنگىيە سامناكەكەى ناو ھۆلەكە كرد. دەنگى زرىكە و قىژەقىژى ئەوانى ناو ھۆلەكە تا دەھات پترتر دەبوو. فيكەكە سەرى لە ھەمووان شىواند. خەلكەكە خويشيان نەياندەزانى چۆن لە ھۆلەكە رايانكردە دەرەوہ.

میوزیکژنه که داوای له ئالیا کرد که شهو میوانی ئەو بیت. ئالیا رازی بوو. هەر ئەو ئیواریه له رۆژنامهیه کی ئیواران، هه موو رووداوکانی هۆلی شههید قازی؛ به دوو نامه که وه؛ هاوکات فایلکی تهواو دهرباره ی ژیا نی فرمانده سه ریاس بلاوکرایه وه.

ئاریۆسی دارتاش، که چند کاتژمیریک بوو به مه بهستی بینینه وه ی باوک و خوشکه زپه که ی هاتبوو ه ئەم شاره وه. بۆ دۆزینه وه ی هه لی کار دهستی دایه هه مان رۆژنامه، که رپپورتاژه که ی دهرباره ی هۆلی شههید قازی بلاوکردبو وه. ئاریۆس به دم خویندنه وه ی تهواوی رپپورتاژه که وه چند جاریک، تا به یانی خه وه له چاوه کانی نه که وت. به یانی زوو دهستی کرد به نووسینی نامه یه ک و بۆ هه مان رۆژنامه ی نارد. دهستی له تاکسییه ک راگرت و ناو نیشانی دوا بین سنووری شاری پین گوت؛ بۆ رۆیشتن.

داوای نیوه رۆ ژماره یه کی زۆر به ته وره وه هاتبوو نه به رده م هۆله که و داوای گه راندنه وه ی پارهی بلیته کانیان ده کرد، به لام هۆله که جگه له پاسه وانیک که سیکی دیکه ی لئ نه بوو. پاسه وانه که به خه لکه که ی گوت: ده توانن بچنه ژو وره وه، به لام جگه له جنۆکه هیچی دیکه ی لئ نییه. خه لکه که که گو ییستی ئەوه بوون، به په له ئەو ناوه یان به جی هیشت. دواتر زاندر، که چند سه د مه تریک دوور که وتوونه ته وه و به ته ور یه کدیان له ناو بر دو وه.

میوزیکژنه که له دواى نیوهړو داواى له ئالیا کرد، له گهل ژهندنى پارچه میوزیکیک سهماى سترپتیز^۳ بکات. ئالیا وهک ئهوهى هست بکات، که دواىین سترپتیزه ئه و دهیکات، رازى بوو. ئالیا تیدهگه یشت، که میوزیک و سینکس دواونه یه کن له پرووى چیژه وه، به لام هرگیز ئه و رایه ی دهرنه ده برى. له دوا قوناغى خو پرووت کردنه وهى ئالیا؛ میوزیکژنه که سرشیتانه په لامارى ئالیای دا. ئالیا بو بهرگرى کردن هه تا هیزی هه بوو پالی به میوزیکژنه که وه نا، میوزیکژنه که سهرى بهر دیواره که کهوت و له هوش خو ی چوو. ئالیا به ره و ژوروى چیشت لیئانه که هه نگاهه کانى خیرتر کرد. به چه قویه کى گه وره وه به ره و پرووى میوزیکژنه که هاته وه و تا هیزی هه بوو کیشای به سهریدا. خوین فیچقه ی کرد؛ ئالیا چاوه کانى به چه قوکه هه لکولی، رشایه وه. ئینجا به هه مان چه قو بهر بووه خو ی. له راستیدا هه ردووکیان جن چوو بووه له شیانه وه.

دواى هه مان نیوهړو ئاریوسی دارتاش دواى ئه وهى به گاز کوشتبووى؛ تهرمى شو فیرى تاکسییه که ی له ژیر زه ویدا هه شاردا.

له ئیواردا پوژنامه که هه والی دابوو، دواىین ژماره یان ده بیت، که ده یوه شینن، چونکه ژماره یه کى زور له ستافى پوژنامه که جن چووته له شیانه وه. هه روه ها کومه لیکی زور نامه ی خوینه رانى بلاوکرده وه. له نیو ئه و نامانه دا نامه که ی ئاریوسی دارتاشیشی تیدا بوو. که نووسى بووى:

^۳ سترپتیز: سهمايه که کيژیک يان چهن کيژیک به دهم سهماکه وه جله کانين داده که نن تا پرووت بوونه وهى ته و او. ئالبه ته ئهم جوړه سهمايه به ياوه ريبى ميوزیک ئه نجام دهریت.

دوایین جار، که باوکم به زیندوویی بینی، کورپوهکه‌ی سالی ۱۹۹۱ بوو، کاتیک به هوی برسیتیه‌وه دایکم له ریدا کؤچی دوايي کرد و باوکیشم سهرشیتانه منی به‌جی هیشته. ئیستایش دواي بیستونقو سال، تهنیا نامه‌یه‌کی باوکم بق ماوه‌ته‌وه، له راستیدا گومانم له‌و نامه‌یه‌ی باوکم نییه، که به‌جی هیشته‌وه. له کاتیکدا ئه‌و کودی خو دورخستنه‌وه‌ی له جنه‌کان به‌کاره‌یناوه، به‌لام بق خوی کوشته! ئایا جنه‌کان، که له که‌سیک نریک بوونه‌وه ئیدی دستبه‌رداری نابن؟. یانیش بوچی ئه‌وان نادیار و ئیمه له‌به‌ر چاویانین. هتد... ئه‌مانه پرسیارگه‌لن، که من تا ئیسته نه‌متوانیوه وه‌لامیکی دروستیان بق بینمه‌وه! ههر ئه‌وه‌نده‌ی به‌رده‌وام له‌به‌ر خومه‌وه ده‌لیم (هووگ یرواه.. هووگ یرواه) هه‌روه‌ها پیشینی ده‌که‌م به‌مزوانه ته‌واوی مروقه‌کانی سهر زه‌وی له ناو ده‌چن و جنه‌کان جی ئیمه ده‌گرنه‌وه.

ئاخر، ئیمه هیچ شتیکی تازه‌مان بق جیهان پی نییه.

ئیسته سهری کردووه‌ته سهر میزه بچوکه‌که‌ی و به‌رده‌وامه له نووسینی چیرۆکه‌که‌ی. ده‌کریت بلیم ئه‌و تاکه جنه، که له هه‌موو کرده‌وه‌کانی په‌شیمان.

قسه کردن له گه ل مه رگدا

بیرم نییه ئه و شه وه سه عات چهند بوو، که تارمایییه کهم هاته پیشچاو، ههستم به له زینیکی خونه ویست و سامناک کرد، سهیر بوو، وهک ئه وهی ئه و شه وه که سیک چه قوی له سه ر ملم بیته و بریار به دهستی وی بیته، به ژنه که مم گوت، که دلم ئازاریکی زوری ههیه، به لام ئه و بی ئاگا له و پروداوه وهک هه میسه به بۆله و ورته ورتیکی ژیر لیویه وه، که تینه گه یستم یان گومانم کرد، وه لامی دابیتمه وه، خوی له ژیر به تانییه شینه که وه گرمۆله کرد. حالم باش نه بوو، تاونا تاویک دهمویست ژنه کهم له و تارمایییه ئاگه دار بکه مه وه. لی وهک که سیک دهمم توند ببه ستیت، وا نه مده توانی چ له باره ی ئه و مؤته که یه وه بلیم. ئه وه نزیکه ی سی ونۆ پروژی ریکه من ئه و تارمایییه م لی نابیته وه، بۆ هه ر کوئی دهرۆم کاری وییه، چی ده لیم قسه ی ئه وه، له و رۆژه وه و هه تا ئیستایش، که ئه م

نامه‌یه دهنووسم، چ کاریک کردومه، ئه‌و تارماییه
پی‌کردوم، تنانه‌ت ناتوانم ئه‌وه‌ی دهمه‌ویت بینوسم،
دهمیتک خوینم نیشان ددها، دهمیتک ورده ماسیی پرتقالی،
به‌رده‌وام پووچییه‌کانی خۆم وه‌بیردینیتته‌وه. هه‌ست ده‌که‌م ئه‌و
ره‌نگانه‌ی ئه‌و نیشانم ددهات هیچ له‌و ره‌نگانه‌ن، که له
سرووشتی ئیمه‌دا هه‌ن. ئه‌م به‌یانیه‌یه قه‌رزه‌کانم هه‌مووی
دانه‌وه. بۆ یه‌که‌مین جار دوا‌ی چلویه‌ک سال، ژنه‌که‌مم ماچ
کرد، ئاریوسی کوره‌ چکۆله‌م توند له‌ ئامیزگرت و تا توانیم
بۆنی ژیر گوئییه نه‌رمه‌کانیم کرد. ئه‌و کارانه به‌دهستی خۆم
بوون، تارماییه‌که ئه‌م به‌یانیه‌یه به‌ ره‌وانی هاته‌ قسه‌ و پی‌ی
گوتم، ده‌تبه‌م له‌گه‌ل خۆم، چیت هه‌یه، یان چیت ده‌وی
جی‌به‌جیی بکه، ... من ده‌چمه به‌ر ده‌رکه و تو‌زیک هه‌وا‌ی پاک
هه‌لده‌مژم، بیرم نه‌چیت جگه‌ره‌یه‌کیش بکیشم، ده‌بیت به‌یانی
زوو له‌گه‌ل ئه‌و تارماییه برۆم... ئای، ئه‌وه بوون به‌ دوو
تارمایی ئه‌ی خوایه‌گیان پیلوه‌کانم قورس بوون دپک ده‌چی به
گیانما ئای خوایه‌گیان هه‌ناسه‌م بو ناد.....

.....
.....
.....

كوژرانی خاتوو "رونس ئەلینی"

- ئەوەندە گەرابووین، تا لەبن دارسنەوبەریکدا کەر بووبووین، چاوەکانمان بووبوون بە گۆمی خوین، سیانزە شەوی ریک سێ چارەک خەوتین، تا ئەومان لەبن داریکدا لە نزیك خۆمانەوه دۆزییەوه و بە دیل گرتمان. ئیمە پیشەمان لەتوپەتکردنی تاوانبارانی جەنگ بوو، لێ ئەو کچە دیلەیش لە جەنگدا بوو، لەگەڵ پیاووەکیدە. لە راستیدا ناسکتەین کۆشتن، کە من تێیدا بەشدار بووم و بینووومە کۆشتنی ئەو کچە سووروسپییە بوو، کە ناوی رونس ئەلینی بوو. کۆشتنیکی بێدەنگ و سامناک. دەبێت ئەوەیش بلیم، من هەرچی بە تەور دەمکیشا بە سەریدا، وەک ئەوه بوو، ئەو تەورە زەبەلاحە بە ئاسماندا راوەشینم، لێ رێبینی تەردەست زۆر زیرەکانە بە گوێزان لە نیوگەلییەوه هەلیدری، تا قورقورپراگە، تەنانەت

بۆرى ھەناسەى کرد بە دوو لەتەوہ. ئەگەرچى بە جىئى خوین
 ھىندى وردە لمى شىن و تىكەلەى ئاوى رەش و قاوہى
 بەرەبەرە زەوہىكەى تەر دەکرد، مرد؛ مردنىك، كە تارىكى و
 شىواندى مەوسمى لىكەوتەوہ، بە جۆرىك ھەموو ئازەلەكانى
 نىو ئەو نىمچە دارستانە، دەنگيان گۆرا، ئىمەيش ئەندامى
 نىرینەمان بووہ ئەندامى مینە، ئەوہ تەنیا من بووم، ھەر بە
 تىلاکەى خۆمەوہ مابوومەوہ، درووست لىرەدا خوشكە
 چكۆلەكەم بە ئاگای ھىنامەوہ، يەخەى گرتبووم ھاوارى دەکرد:
 دادە ھانا... دادە ھانا... قالۆنچەيەك لە چىشتخانەكەيە... ھەر
 ناوى قالۆنچەم بىست، وەك ئەوہى ژىرم ھەمووى ئاگر بىت،
 لە ترسدا بە راکردن، تا بەر دەركە نەوہستامەوہ.

- سوپاس، ھانا خان، سوپاس. ھاورىيەكى دىكەمان، لەسەر
 ھىلى پەيوەندىيەكانە. فەرموون.

چيروۆكى زۆركورت

دهرکه ئاسنینه که

سالانیک بوو له ویدیو دهرکه ئاسنینه که وه گوئیستی گریانی ده بوون، چهند سال بهر له ئیسته؛ له ئه مرودا هیچ کهس گوئی له گریانی نه بوو، دهرکه ئاسنینه که یش بو ئه بهد نه کرایه وه. پیاوه ته نیا که بووه کرمی بچووک بچووک و له بن دهرکه که هاته دهر و که سیش ئه مه ی نه بینی.

پيغەمبەرىكى دى

پيرەكە مندالەكەي برده چۆلەوانى و چەقۆكەي لەسەر مىلى
دانا. نە گريانى مندالەكە و نە نزاى باوكەكە، نە بوونە ھۆي
ئەوھى خودا بەرانىك بۆ خىزانە ھەژارەكە بنىرئيت.

که ناری

"که ناری" یه که دلخوش بوو، به وهی، به و زستانه، هیلانیه کی
گهرم شک ده بات؛ بۆ به ختوکردنی بیچووه کانی.
ئو هه میسه له بیری ده کرد، که له قهفه سدایه.

یاری مندالان

خوینی کوژراو ده که به شوسته که وه مهیی بوو، مندالانیش، که یاریان ده کرد؛ سوودیان لی ده بینی.

دهمانچه ته خته که ی دهست دایه و گوتی:

دهی به گالته وه تو باو کمی، وه کوو ئه و لای خوینه که یه وه پالکه وه.

تاق... تاق... تاق

پشيله كان

مندالان به تامه زروښييه وه ياريان له گه ل پشيله كان ده كرد، پيره
بي حه وسه له كان تيلفونيان كرد و ده زگه ي پاراستني نازه لان،
پشيله كانني كولاني گوازه وه بو شوينيني تاييه ت.

مندالان له سهر ديواره كان ده ياننوسي و هه موو شه ويك تا
نيوه ي شهو به مياو مياو، نه يانده هيشته كه س بجه ويته.

دواي په نجا سال؛ پشيله كان هاتنه وه؛ مندالان راوه پشيله يان
ده كرد و ده يانكوشتن؛ پيره پياوه كان ئيدي بوو بونه پاسه واني
پشيله كان.

به فر

مندالان، شیر به فرینه یان دروست کرد. پنیان وانه بوو هرگیز
بتوخته وه، چونکه گه لیکیان خوو بهو شیر به فرینه وه گرتبوو،
لی که توایه وه؛ ته نیا مندالیکیش فرمیسکی بو نه رشت.

له راستیدا هه‌له‌یه‌ک پرووی داوه

هه‌له‌یه‌ک پرووی داوه! [پیاوه‌که چلوچوار سالی ته‌مه‌ن بوو،
که‌چی ته‌نیا بیست‌و‌چوار سالی سه‌ره‌تای له کتییی
سزاو‌پادا‌شتدا تۆمار کراوه!]

- بیست‌و‌چوار سال له‌مه‌وبه‌ر، من هاوسه‌ری
خۆشه‌ویسته‌که‌مم کوشت.

فریشته‌ی ئازیز!

کتیبه‌که‌ی من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لی نووسراوه.

من له‌میژه‌ له ژووره‌ تاریکه‌که‌ی خۆم نه‌ها‌توومه‌ته

ده‌ره‌وه.

کابرایه کی سوروسپی

پیکه که ی دانا و دهستی به جویندان کرد، ساقییه که به پال
کردییه دهره وه.

کابرای مهست خوْشحال بوو له وه ی ئابرووی خوی کرییه وه
و کهس نهیزانی، که پاره ی پی نییه.

له یبووک

له دوینی شه ووه ده پشیمه وه، گه رووم به لخی گرتووه،
دهمه ویت برومه سهر سه کۆکه و گورانی بلیم، پیم خوشه
هه موان پیم پی بکه نن.
نازانم هوی چیه ده مبینن، دلیان توند ده بیت! ده گرین! پرو
وه ده گپن! یان بو که س گوی له ده نگم نییه.

"ئه و له سه رمادا پیستی شین و مور بو و بو ووه؛ مرد بو و."

بکوژ پیاویکی لاوازی بهدمهسته

به پیوه وهستابوو، سه‌ری داخست و بیینی، که له‌شی کون‌کون ده‌بیت.

پیکه‌که‌ی له ده‌ست که‌وته خواره‌وه و که‌میک سه‌ری هه‌لب‌ری، چاوه‌کانی زه‌ق بوون و زۆر له‌سه‌رخۆ که‌وته سه‌ر چۆک؛ ئه‌و ده‌بیینی، که‌سیک، که‌هه‌ر خۆیه‌تی، قاقا پیی پیده‌که‌نیت و به‌ره‌به‌ره به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بیته‌وه.

فرمیسی کی باوک

"کورم تو دہبیت بزائیت لہ گہل کی ہاوری دہبیت." ئەمەت بو
لە بیر کرد؟ ۲۴ ساله بەدواتدا دەگەرین؛ چاوەکانت بکەرەوہ!
ئێستا، تکایە مەرە... .

پووداوی کاتژمیر ۱۲ سی شهو

یانی ئه وهنده بویری، نالیی بمبووره؟! بو دواينجار پیت ده لیم:
بلی داوای لیبور دن ده که م!

"پیاوی خاوهن ئوتومبیله ره شه که، ئه وهنده ی به پیاوه لاله که
گوت و کوشتی."

ئازار

پيشمه رگه كان له شاخه كه وه دههاتنه خواره وه، له كاتيكدا
تهرمى پينچ سهرباز له ئه شكه وته كه دا بوون؛ وا خهريكبوو
بوگهن دهبوون.

سروشت

بالندهكان خۆش دهيانجریواند، كهش سایهقهی سامال بوو،
دارستانه زۆر چرهكه هیی ئەوه نهبوو، كه مرۆف لینی
بترسیت. تیشکی خۆر و لقوپی درهختهكان، نهخشهسازیهکی
بیۆینهیان لهسه زهوییهكه نهخشاندبوو؛

بهلام ئەمانه چ سوودیکیان هەن، بۆ شهمشه مه کویرهكان!
"كهسێك. كه رهنگه راوچی بیت، له دارستانهكه دا، خهریکی
كهول کردنی شهمشه مه کویرهكانه."

ساتى مردنى گول له مالى پياويكى نائوميدا

نه په ي پياويك به سهر ژنه كهيدا له راندييه وه. چند قونگه جگه ره
له ناو ته پله كيكدا و پيكيك شه رابى سوورى بينى و مرد.
- گولدا نه كه شكا!
(ئىستا، گوله ميخه كه كه له ئىنجانەى ژنيكى ته نيدا، له مالىكى
چولدا ده ژى.)

مردن له ناوهوه

له ناوهوه ههستی به برینی ریخۆلهکانی دهکرد.
(به جیمانی مقهستیکی نه شته رگه ری له ناو سکا، چهند به
ئازاره!)

دوایین فیشهک

دیکتاتورره که شقارتهیه کی له گیرفان دهرهینا و جگهرهیه کی داگیرساند، نه فهسیکی لیدا و فرییدا؛ گوتی: ته رکم کرد. له دواساله کانی ته مه نیدا زور شتی ته رک کرد، ته نانه ت له خوشه ویستترینه کانی ته مه نی؛ شه ویکیان به ده مانچه که ی خوی دوایین فیشه کی تاقی کرده وه، وه ک که سیک ده می پر له خوین بیت و بیژمیت، ئاوا خوین له که لله ی سه ری دیکتاتورره وه رووه و دیواره که پرژا.

پیاویکی توورہ لہ خوارہوہیہ

ئەمپرویش حالئم باش نەبوو. سبەینیش، کە دلنایام؛ باش نابیت. هەول دەدەم بتوانم لەگەڵ خۆشەویستەکەمدا نێوانمان باش بکەم. یان هیچ نەبیت نامەیهکی بۆ بنووسم، تیبیگەیینم، کە لە حالیکە خەراپدام. هیلنج دەدەم و بە سەعات لە بنمیچی ژوورەکەم دەروانم. قاقا دەکیشم و دەگرییم و گۆرانی دەلێم. قرخەقرخی سینگم دەنگ دەداتەووە و زۆر جار دەبم بە دووان، یانی مروفتیکی دی، کە هەر خۆمم، دەبینم. بەراستی دەبیت فریام بکەویت. دەبیت خۆی بیت و ببینیت، کە پیاویکی گیرخواردووی توورە، لە ژێرزەمینیکی تاریکدا، چەند سالیکە مردووە.

دلی دایک

دایکینک، که پینه‌یه‌کی گوره به جله کوردییه‌کانیه‌وه‌یه، له گورستاندا، به‌دیار دوو گوره‌وه دانیشتوو؛ بۆ دوو کوره‌که‌ی ده‌گرین.

دایکتان فەرامۆشی کرد، که ئیوه له‌سه‌ر دزی کوژراون!

ژنی ژیوان

له بهر ئاوینه که دا وهستا بوو، دهگریا.

قهله ملیوه که ی له تیا هه لگره که ده رهینا بوو، له ئاوینه که ی
نووسی بوو:
من ئیدی ناگه ریتمه وه.

ژنه، هه ئیشه هه والی خو کوژی میرده که ی پینه گه بشتوو ه.

پیاوه ته نیاکه

دواى پانزه سال چاوه پروانې، ئیسته ئیدى مووى سهرت سپى،

دهموچاوت پیر دهنوینیت.

گوتت: چیم به دهست هینا؟!

گوتى: پړوځى پیروځ.

فرمیسکه کانت سرین و به ناو دیواره که دا تپه ریت.

دایکت خه‌ریکی شکاندنی په‌یمان نییه

گوتم: بو ده‌گرییی!

گوئی: دایکم چووه ئاسمان و وهک په‌یمانی دابوو جیمنه‌هیلئت؛
جییه‌یشتم.

گوتم: بی خه‌م به، هه‌ر ئه‌مشه‌و دیته‌وه.

ته‌ماشای سه‌قفه‌که‌ی کرد، کونیک‌ی بچووی تی بووبوو، که
دلۆپه‌ بارانی لی ده‌هاتنه‌ خوار.

مندالله‌که بزه‌یه‌کی کرد و چووه‌ سه‌رته‌خته‌که‌ی و خه‌وت.

که سیک ده گری

به رده وام خه مگین خوّم نیشان ددهم، نه قژم، نه جلکه کانم
رپیک ده خه م. خووم به وه وه گرتووه، بگرییم. یان هیچ نه بیت
چاو نه ترووکینم تا فرمیسکم له چاو دین. وا ههست ده که م
ئه و کچه ی له تیقی گوتی: عاشقی گریانی کورم؛ هه میشه
ده مبینیت.

بیستوچار سالی دیکه...

دوای بیستوچار سال ته باشیره که ی بۆ مامۆستاکه ی برده وه.

مامۆستاکه چاوه کانی کز بیوون، مه حالبوو کوره لاره که بناسیته وه.

به لام یاده وه ریبه کانی له گه لیدا ده ژیان؛ نه وه گریاندی.

شین

تهوقه کانت له سهر میزه که داده نیت و نازانیت ئه مرؤ به
کامیان قژت ببه ستیت. دهسته کانت دهخه یته ژیر چه ناگه ته وه؛
چون بتوانیت له گه ل من مندالیک درووست بکه یته.
به دهنگی دایه... دایه... کوره که ت به ئاگات دهه نیتته وه و ده لی،
که من له بهر دهر که چاوه ریتم، بو قوتابخانه ت بگه یینم.

مەرگی کۆتر

چوومه سهربان و دیتم، که پیشیلهیهک خه ریکی خواردنی
کۆتره که مه. ههنگاوه کانم قورس بووبوون، نه مده توانی
کۆتره که م پزگار بکه م. خه بهرم بووه وه و به و نیوه شه وه
پامکرده سهربان، پیشیله که م پاوننا و کۆتره که مم، که
هه ستمکرد ته ره؛ توند له باوهش گرت.

... ناتوانم وهلامی حاجی عهلی درواسیمان بدهمه وه؛ ئه وه
دهلێت: باشه خۆ هیچ شوینیکی بریندار نه بووه، ئه م خوینه
چییه به سنگییه وه!

گویشم لێیه، که کاک غه فوور ده پرسیت: کهس نازانیت بۆچی
خۆی فریدا وه ته خواره وه؟

ئیتر ههست ده که م له دوای هاوارکردنه که م، به ره به ره له شم
سارد ده بیته وه و سه رامه.

مه يتبهەر

بكوژه كه به دواى كه سينكا دهگهرا! كه بوى دهگهرا. ئه و كه سه،
همان ئه و كه سه بوو كه پيش يهك ههفته، شه ويكى تاريخى
زستان، پيكه وه پياسه يان ده كرد؛ تهرمى پياويكى ره شتاله يان
دو زيبه وه كه له ناوقه ددا كردرابوو به دوو كه رته وه.

مه يتبه ريش به هوى يهك دلۆپ خوينا مه ييوه وه كه به
سه عاته كه يه وه قه تماخه ي دابوو، گيرا. ئه و سالانىكى زور له
باخى پيرو ز ده ژيا. هر له وئيش پارچه پارچه يان كرد. چونكه
ده سترى ژى كردبو وه سه ر گولى سوور.

"لیدوانی پیاویکی وړینه کهر، دواى خویندنه وه ی چیرۆکی
"مه يتبهەر، باخى پيرو ز، يهك دلۆپ خوينا مه ييوه" تىكۆشه ر
خالىد"

پیاوکوژ

دهسته‌کانی له گیرفانه‌کانی نابوون و ته‌ماشای ماشینی مه‌ینگوازته‌وهی ده‌کرد، کاتیک ته‌رمی کوژراوه‌که‌یان ده‌گوازته‌وه.

ئه‌و ناوه چۆل بوو، ته‌نیا ئه‌وی لئ مایه‌وه، که له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌وه سه‌رنجی خوینی به‌جیماوی کوژراوی ده‌دا.

چوو‌وه‌وه مال و له‌به‌رده‌م ده‌ستش‌ۆره‌که‌دا وه‌ستا. "چاوه‌کانی بچووک کردبوونه‌وه و سه‌یری ئاوینه‌که‌ی ده‌کرد و له‌به‌رخویه‌وه ده‌یگوت: هه‌ی پیاو کوژ...!" له‌کاتیکدا خه‌ریکی شووشتنی ده‌سته‌ خویناوییه‌کانی بوو.

ليوڪروڙتن

چلوچار سالَم ته منهنه. مالھ ڪه مم پڙ ڪردووه له ٺهنگوستيله.
بيست ساله خه ريكم. هه موو جوڙ و هه موو نرخه ڪانم هه ن.
ڪاتنيڪ ٺهنگوستيله يه ڪ له په نجهي هه ر ڪچنيڪدا ده بينم، ليومي بو
ده ڪروڙم. خه يال ده ڪه م، هه موو ٺهنگوستيله ڪان لاي من بن.
خه يال ده ڪه م، هيچ نه بيت جاريڪ ريٽ ده ڪه ويته لاي من.

بيستويه ڪ سال له مه و بهر خه ونم بيني؛ تو دييت و
ٺهنگوستيله يه ڪ هه لده گريت، ڪه من نه ميينيوه. رهنگي
ٺهنگوستيله هه لڙارده ڪه ي تو داها تووي منه.

دوایین رۆژی ماسیگریکی به ده بخت که هه‌میشه ماسی قولاپه‌که‌ی راو ده‌کرد

ده‌سته‌کانی شل بووبوون، داری قولاپه‌که‌ی خسته کۆشییه‌وه.
پیاوه پیره‌که له به‌رخۆیه‌وه ئه‌و گۆرانیانه‌ی ده‌گوت، که چهند سال
بوو، بووبوونه بیره‌وه‌ریی.

ماسییه‌کی زۆر گه‌وره پارچه نانیکى بینى و شالاوی بۆ برد.
پیاوه پیره‌که به بى قولاپ چووه‌وه ماله‌وه، یه‌ک ماسی مابوو،
خواردی، دواتر چووه سه‌رته‌خته‌که‌ی و بۆ هه‌میشه خه‌وی لی
که‌وت.

دۆزىنەۋەى دورگەيەكى تر

پياۋە سمىلزەكە: گوئيگرن من خاۋەنى ئەم دورگەيەم.
دورگەيىيەكان: بەلى، گەرەمان.
سبەى ھەموۋان ئەو شۈينەيان چۆلكرد، دورگەيەكى دىكەيان
دۆزىيەۋە.
(ئىستە فەرماندارى دورگە تازەكە؛ پياۋە سمىلزەكەيە.)

ئەوينى دوورى كچىكى گۆرانىبىز

بىمدەلى: منىش خۆشمدەويىت.

كاك عەلى ئەمە بۆ من ھەموو شتىكە!

ئىستە شەوان زۆر كەم دەچمە كىن مالىان، بەردەوام گوى لە
گۆرانى دەگرم، لە رىكردندا تەماشاي كەس ناكەم، ئەو بە من دەلى
خۆشمدەويىت... بۆ تىناگەيت، ھەمووان لە ئاست خۆشەويىستى من و
ئەو كچەدا بچووكن.

ئايكى ھەلكىشا و بەردەوامبوو:

كاك عەلى گيان...

ئەگەر خەيال نەبووايە، من نەمدەتوانى بەر بە ئازارى ئەم
خۆشەويىستىيە بگرم.

چی ده لئییت دهر بارهی ئاسمان؟

تماشای ئاسمانی ده کرد و گوتی:

بابه دهمه ویّت دهستی لیبدهم. ئەی تو نه تگوت که دایکم ئەوه تا له
ئاسمان خه وتووه.

(بابه بیدهنگ بوو)

... مندا له که له سه ربان دانیشتبوو ته ماشای ئاسمانی ده کرد و له ژیر

لیوییه وه ده یگوت:

ئاخری باوکیشم چوو بۆ ئاسمان، قهینا بهس نییه نه چوونه ته ژیر
زه وی و به ئاسانی ده یانینیم.

ژنیکی ره شپییستی ناو باری سیسی وارثو

من سیوشه ش سالمه، تو له دایک نه بوویت، که من یازده سال
بووم. به ریژ، بویی به م کاره ی من دهگوتریت له شفرۆشیی.

لاوه که جله کانی له بهر کردنه وه و جگه ره به کی داگیرساند؛
ئه وکات بیری له خوشکه ونبوو هکه ی ده کرده وه، که یازده سال
له و گه وره تر بوو.

بە گويژان دەمارى مل برين

- شوفيرى ئوتۇمبىلەكە بەرەو تاقە فولكەى سەروو
كولانى برايم ئەحمەد دەرويشت، لە ناکاو پشیلەيەك
کەوتبوو ۋير تايەى ئوتۇمبىلەكەيەوہ_
- يانى خۆکوژيى بە نازار لە پيتاۋ پشیلەيەكدا!!؟

شار

برپار

دوو لاهه هزاره که دستکیشه ره شه کانیاں کرده دستیان.

كوثران

پياويك دوو كهسى باريك و لاوازي له بالكونى ماله كه يه وه
هله دايه خواره وه، و ژنه كه ي، كه له بهر چاوى بو و بو وه
سوزانى، سه ربړى و خوښى به پشتوينه كه ي خوى، خوى
خنكاند.

پياوه كه ناوى شينه ي عه به ي چه قو بوو.

ژنیک له سهر سیسه مه زرده که نووستووه

ژنیک، که خه ونی ده بینی، له نا کاو خه ونه که ی پچرا و بو
هه تاهه تایه به ناگا نه هاته وه.

ژنیک له سهر سیسه مه زرده که پالکه وتووه

ئەو كورەي خۆشەويستەكەي خۆي بە بلۆك كوشت

كورە قژدریژ و ریشپەرەكە مردنی دایك و باوكی و بی ئاكام
بوونی لە عەشقهكەي، كوردییه بكوژ.
'ئەم رووداوه دوانیوه رۆی رۆژیکی هاوین، لە سالی ۱۹۹۱ لە
كوردستان روویداوه'

شار

لهسهه ئهه بهرزاييه وه شار زور بيدهنگه، هيچ جولهيهك، هيچ
شتتيك رهنگه بووني نهبيت.
'بو يادگاري، برادهران: شاكار، سهرتيپ، ديرين و ئاري،
دهخوينه وه!'

ئهوان لهبيريان كرد، كه دوو برادهريان به دزييه وه گيراون و
دواتر كوژراون.

به فر

پچرانی ته زووی کاره با

کچیکی پاکه ت فرۆشی نامۆ، له شه قامی چلوه هشت، به هۆی سه رماوه گیانی له ده ستدا، شایه نی باسه، به فر بارینیکی سه خت، هه فته یه که سه رانه ری ولاتی گرتووه ته وه و چاره نووسی هه زاران مندالی کارکه ر نادیار ماوه ته وه.

"چک"

دوو عاشقى ھەلاتوو لەناو بەفرەكەدا پۆڭيان كردهوہ

- گەر دلەكانمان بكهينه چرا بۆ ئەوسەر، ئەوا
- پووناكترين كۆتاييمان دەبیت.
- گەر چراكانمان خوشبویت، چى!
- ئيتەر دلەكانمان بەجى دەمىنیت.
- بەجى دەمىنیت!
- بەجى دەمىنیت.
- بىرم كەوتەوہ، من دەترسىم!
- چى؟
- گورستان...

بەفرى شادىيى

- ئەم بەفرە گالتىنەيە، كەچى ھىشتا دەتوانىت، شادىت بىكات.
- بەفرم وەك ئەسپ خۇش دەوئىت.
- دەزانم، ھاورپىيە كىشم ئەسپى ھەيە.
- "ھەقپە يىقىنى دوو مندال، كە باوكيان لە بىبابانى خواروو، زىندە بە چال كىرداون"

ئەو پياوھى كوندەپەپوويەكى كوئىر لەسەر شانەكانى نەدەژيا

بوئلە شەرابەكەى لە چكئىنەرە^٤ كۆنەكە دەرھىنا، تا دوا دلۆپى
نا بە بىنيەوہ. پەنجە باريك و دريژ و لەرزۆكەكانى لە
ژوورەكەدا رادەوہشانى و نەيدەزانى دەستى بەر چ شتتىك
دەكەوئت، غازەكەى بەجىي 'بەلوعەى مەخسەلەكە' كردهوہ و
بى ھوش كەوت.

'مەبەست لە چيرۆكنووسى فارسى زمان، سادق ھىدايەت نىيە.'

^٤ چكئىنەر: سەلاجە - بەفرگ

بووکه شووشه که به تهنیا مایه وه

ژنه لاهه که چه قوکه له پشتی چه قی و پیاوه که یش دهسته کانی
دهله رزین.

(له سه ر میزی نانخوار دنه که، له موبایلینکدا گرتیه ی قیدیویی
ژنه لاهه که به پروتی، په خنده کرا)

له تازیه‌دا ، دهنگی شین و پوروی کچیکی بیست و دووسال دیت.

دهنگی گورانییه‌که، تیکه‌لاوی ته‌قی پوولی دۆمینه و
هه‌راوزه‌نای خه‌لکه‌که بووه.

گه‌نجیک دهنگی به‌رزتر له هه‌مووان ده‌بیست‌ریت؛ هه‌وارده‌کات؛
ده‌که‌ویت به زه‌ویدا.

پیاوه گوئسمراوه‌که، له چایخانه‌که ده‌چیته دهره‌وه.

دهنگی ماشینی مه‌یتگوازتنه‌وه ده‌گاته جی و پوولی دۆمینه‌کان
له‌سه‌ر میزه‌که، به ریزنه‌کراوی جیه‌یلدراون، ده‌نگه‌وه‌ره‌که‌یش،
دهنگی گورانییه‌که‌ی بلندتر کردوو.

ته‌نیا دوو ئاژان و ئه‌فسه‌ریک له‌وین؛ ئه‌فسه‌ره‌که، ته‌ماشای
گولله‌یه‌کی ته‌قیندراو ده‌کات و لئی ورد ده‌بیته‌وه.

مردنی ژماره ۴۵

کچه که پینج دهنک حەبی خوارد.
خۆشه ویسته که ی، که ئەم هه والە ی بیست، خۆی گوشت.
(ببورن، کچه که به درۆوه، به خۆشه ویسته که ی گوتبوو:
پینج دهنک حەبم خواردوه)

مردنی ژماره ۱

فریشته که، سکی پیاوه پیره که ی هه لدری.
که س برینه که ی نه ده بیینی،
'ته نیا وایانده زانی، که له سه رمادا ره قبووه ته وه.'
"ئه و ئیستا، ته مه نی یه کپوژه؛ له مالیکی ده وله مه نددا ده ژی."

گه پانه وه بۆ سه ره تاي مانگي چواري سالي ٢٠٠٦ له كهركووك، كاتژمير ٧ي ئيواره.

ئىستا، هه موو ئه وانه ده بينم، كه مردبوون، تووشى شووك
بووم؛ ئه واني، كه نه مردوون، ده توانن به ناو ديواره كاندا
تيپه پرن؛ سه ر له ئه مه ده رناكه م!
بۆ وامليتهات؛ ده بيت هه ر ئه وه نه بيت، كه دواي زرمه كه، دالم
گه رمبوو و هه ستمكرد، پيستم وشك ده بيته وه!

کچیک شەش کاتژمێر پێش ئیستا دەستی کرد بە گریان.

هەژدە رۆژ بوو، پەییوەندی خۆشەویستییان بەستبوو. کورە
لاوەکە، چوو بەردەمی خۆشەویستەکە و گوتی:
- ببوورە، دەتوانین یەکدی بناسین؟ هەست دەکەم، تۆم سالان
پێش ئیستا بەرچاو کەوتوو.

(کورە لاوەکە، تووشی نەخۆشیی لەبیرچوونەوه بوو)

کوتایی

به لئ، هه لئه یه ک رووی داوه

Yes, a mistake has happened

Short Story

by

Tekoshar Khalid

